

Dosar nr. 3r-351/22
2-22074850-01-3r-11112022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul depus de Marcel Smochin,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Plenului Colegiului Disciplinar de
pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ,
împotriva încheierii din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel
Smochin

c o n s t a t ă :

La data de 27 mai 2022 Marcel Smochin a depus la Curtea de Apel
Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Plenului Colegiului Disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii solicitând anularea deciziei
Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii
nr. 18/3 din 18 martie 2022, prin care s-a restituit fără examinare contestația
împotriva hotărârii nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare
a contestațiilor nr. 2 al Colegiului Disciplinar, emise în privința acțiunilor
judecătorești Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că,
petiționarul Marcel Smochin a depus sesizarea la Consiliul Superior al
Magistraturii, prin care a solicitat examinarea legalității acțiunilor judecătorului
Judecătoria Orhei, sediul Telenești, Ludmila Iarmaliuc.

Prin hotărârea nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de
examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul

Superior al Magistraturii i s-a explicat lui Marcel Smochin că, în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorilor vizați, prevăzute de art. 4 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, iar decizia nr. 1223s-1741p/m din 29 octombrie 2021 a Inspecției judiciare emisă pe marginea sesizării depuse la 18 octombrie 2021 asupra acțiunilor judecătorei Iarmaliuc Ludmila este întemeiată.

Reclamantul a menționat că, temei pentru atragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului a invocat prevederile art. 4 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede că acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor acestora participanților la proces.

Reclamantul a invocat că, Colegiul Disciplinar eronat și neîntemeiat a constatat că hotărârea nu se supune nici unei căi de atac. Or, lui Marcel Smochin i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stipulează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Prin încheierea din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 18/3 din 18 martie 2022 (f.d. 12-17).

Pentru a decide astfel, prima instanță a indicat că, în speța dedusă judecății prezintă relevanță prevederile pct. 85, 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

Prima instanță a subliniat că, în conformitate cu art. 71 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții

quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de îndeplinire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspekția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a notat că, potrivit art. 27 alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

Prima instanță a reiterat că, prin legea organică și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspekției Judiciare.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că o persoană interesată căreia Inspekția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

În această ordine de idei, prima instanță a menționat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Suplimentar, prima instanță a punctat că, reclamantul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

La data de 04 august 2022 Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cauza să fie restituită spre judecare în fond (f.d. 20-22).

În motivarea recursului recurentul Marcel Smochin a invocat că prima instanță eronat a interpretat și aplicat legea, fiind evident că concluziile expuse în partea motivată a hotărârii sunt contradictorii în esență, atât propriilor constatări,

cât și cadrului legal, iar încheierea Curții de Apel Chișinău este pasibilă de a fi casată, cu restituirea cauzei spre judecare în prima instanță.

De asemenea, recurentul a menționat că potrivit Principiului nr.6 al Recomandării nr.R(84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, decizia instanței de apel trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat, adică formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de: corectitudine, certitudine, concrete, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsa de rezerve (necondiționalitate), sobrietate, oficialitate și relevanță.

Recurentul a indicat că luând act de decizia motivată a primei instanțe a ajuns la concluzia că aceasta este nelegală și pasibilă casării, deoarece nu corespunde exigențelor enunțate anterior. În mod special, nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii depuse, prin care și se consideră că încheierea a fost emisă neobiectiv.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din actele cauzei rezultă că copia încheierii din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Marcel Smochin, prin intermediul poștei electronice, la data de 29 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 19).

Astfel, se constată că recurentul Marcel Smochin s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 august 2022, în termenul legal.

Potrivit art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună invitarea părților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Marcel

Smochin împotriva încheierii din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că în speță, obiectul recursului vizează legalitatea încheierii din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ, a fost declarată inadmisibilă.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

La rândul său, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, statuează expres că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 18 octombrie 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, a parvenit sesizarea depusă de petiționarul Marcel Smochin, prin care au fost contestate faptele judecătorei Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești, solicitând tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorei menționate.

Prin decizia Inspecției judiciare nr. 1223s-1741p/m din 29 octombrie 2021, sesizarea declarată de Marcel Smochin privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorei Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia adoptată de Inspecția judiciară, Marcel Smochin a contestat-o la Completul de examinare a contestațiilor, care la 21 decembrie 2021, a adoptat hotărârea nr. 278/13 de respingere a contestației ca fiind neîntemeiată.

La data de 25 ianuarie 2022 Marcel Smochin, a înaintat contestație împotriva hotărârii nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătoarei Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești, exprimându-și dezacordul cu soluția adoptată, insistând la tragerea la răspunderea disciplinară a judecătoarei pe motivele invocate în sesizare.

Prin decizia Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii solicitând anularea deciziei Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 18/3 din 18 martie 2022 a fost restituită fără examinare contestația depusă de Marcel Smochin împotriva hotărârii nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătoarei Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești, pe motiv că această hotărâre este definitivă și nu se supune nici unei căi de atac.

Ulterior, 27 mai 2022 Marcel Smochin a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii solicitând anularea deciziei Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 18/3 din 18 martie 2022, prin care s-a restituit fără examinare contestația împotriva hotărârii nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătoarei Ludmila Iarmaliuc de la Judecătoria Orhei, sediul Telenești.

Prin încheierea din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 18/3 din 18 martie 2022 (f.d. 12-17).

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Dispozițiile legale enunțate *inter alia* reglementează condițiile testului de admisibilitate pe care trebuie să le parcurgă acțiunea în contencios administrativ, inclusiv pentru acțiunea în contestare.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative.

Or, reclamantul care înaintează acțiune trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, prima instanță întemeiată a conchis că, Marcel Smochin poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține la caz prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căruia completele de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

În accepțiunea art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecării prezintă relevanță și prevederile 85 și 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.505/24 din 13 noiembrie 2018, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art. 7¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, conform art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin

hotărârea Colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare.

Astfel, o persoană interesată, căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar.

Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57).

Condiția impusă constant de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Astfel, prima instanță întemeiat a constatat că reclamantul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la

activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin hotărârea nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii i s-a explicat lui Marcel Smochin că, în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorilor vizați, prevăzute de art. 4 alin.(1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor , iar decizia nr.1223s-1741p/m din 29 octombrie 2021 a Inspecției judiciare emisă pe marginea sesizării depuse la 18 octombrie 2021 asupra acțiunilor judecătorei Iarmaliuc Ludmila este întemeiată.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, la depunerea contestației împotriva hotărârii nr. 278/13 din 21 decembrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Marcel Smochin greșit s-a bazat pe prevederile art.39 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese că, pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin.(4).

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că prin decizia nr. 18/3 din 18 martie 2022 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită fără examinare, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art.36 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art.39 alin.(1) din aceeași lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul recurentului Marcel Smochin cu referire la faptul că i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație, cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor Colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dar nu și a hotărârilor Colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție punctează că, prima instanță întemeiată a concluzionat că admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, dar presupune exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Ținând cont de cele indicate mai sus și de prevederile legale pertinente cauzei, instanța de recurs conchide că Curtea de Apel Chișinău a aplicat corect normele de drept procedural și material și a emis o încheiere legală și întemeiată.

Instanța de recurs menționează că Curtea Constituțională a Republicii Moldova, examinând excepția de neconstituționalitate a articolului 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă [MC], 19 septembrie 2017, § 99; Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, § 44).

Totodată, Curtea Constituțională a dispus că, pentru ca articolul 6 § 1 din Convenție să fie aplicabil, dreptul în privința căruia există o dispută trebuie să aibă un caracter „civil” (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], § 50). În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că aspectul „civil” este aplicabil și în cazurile în care, la prima vedere, nu pun în discuție un drept civil, dar care pot avea repercusiuni directe și semnificative asupra drepturilor private patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane (Denisov v. Ucraina [MC], § 51).

Curtea Constituțională a constatat că, potrivit articolului 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi depusă de o persoană ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau de o altă persoană care poate invoca un interes legitim. Conform articolelor 23 alin. (1¹) și 26 alin. (1) din aceeași lege, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar.

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că potrivit dispozițiilor contestate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Curtea Constituțională a menționat că, deși autorul excepției pretinde existența unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, acesta nu a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărat în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei

instituții, Curtea menționează că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

Curtea Constituțională a statuat că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate argumentele recurentului Marcel Smochin, deoarece acestea sunt lipsite de suport legal.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar recursul depus de Marcel Smochin este nefondat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin și se menține încheierea din 04 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan